

Dupla dinamit Vácon

A Fábíán Racing Team színeiben versenyzik a Fábíán Dániel – Oláh Róbert páros, és a Fábíán Donát – Treitl Tamás duó. A felállítás egyszerű. Egy testvérpáros, akik mindketten a pilóta szerepét töltik be, mindketten a Lada mellett tették le a voksot, és ugyanazok az álmok hajtják őket. Rallyzni, rallyzni, rallyzni!!! Danival és Donáttal arról beszélgettem, hogy hol kezdődött ez az egész rally mizéria, mi a helyzet velük jelenleg, és mik a jövőbeni terveik.

Először is bocsi srácok, de „szemtelenül fiatalok” vagytok még most is. Mégis mikor fertőzöttetek meg a benzingőztől, és ki vitt a bűnbe titeket? Melykőtök mire emlékszik?

Dani:

Édesapánkkal rengeteget jártunk versenyekre, már teljesen kicsi korunk óta. Ő is imádja a rallyt, neki köszönhetünk mindent. Jelenleg is ő a legnagyobb támaszuk. Tehát mondhatni pár éves korunkban már benne voltunk a rally forgatagában.

Donát:

Olyan 4-5 évesek lehettünk, mikor először versenyre vitt minket édesapánk. A Mecsek Rally az egyik ilyen emlékem talán. A Ladák hangját már akkor is szerettem. Csak nem értettem miért, olyan a hangja a kocsinak, mintha tolatva menne. Azóta persze megértettem. Még a Dani autóját is kipróbáltam egyszer, a kilenc napos jogsimmal, amivel kivettünk egy fát, de a kedvünket ez sem szegte.

Dani ti Robival 2010 óta versenyeztetek, míg ti Donát 2011 óta. Vannak-e kedvenc szakaszok, vagy ami mumus a számotokra? Esetleg nagy bukások?

Dani:

Bükkszentkereszt! Itt mentünk először Robival. Majdnem minden évben megyünk rajta, és eddig még mindig célba is értünk. Ezt a versenyt nagyon szeretjük. De igazából mi mindegyikben szeretünk valamit. Bukás? Egyszer egy elég nagyot leestünk a szakadékba, de szerencsés kimenetelű volt, hál istennek. Most meg, hogy már Robi is tudja, hogy a haverok nem azért kérték meg a navigálásra, hogy „megöljék”, még jobban csináljuk, szerintem jó párost alkotunk.

Donát:

Én akkor az eséssel kezdeném. Abod. Mentünk egy gyorsot oda, szóltak, hogy vigyázzunk, mert már sokan beestek, de mi azt gondoltuk majd mi azt megoldjuk. Oda is érkeztünk, lecsúsztunk, kivettünk egy betontömböt, és tető.

Az idén mindketten rali-túrában indultatok kisebb-nagyobb szerencsével. Melyik versenyeken sikerült részt vennem és hogy álltok a bajnokságban jelenleg?

Dani:

Az első túra versenyünkön Egerben mi célba értünk, de csak a 6. helyen, mert a karbink nem igazán működött. Ózdon a bal hátsó töcsavarunk elszakadt, és etapon elhagytuk a kereket, tehát ezt a versenyt nem sikerült bejeznünk. Aztán a Salgón is mentünk, de ott meg nem volt sperünk a jó sok ezer kanyarban, de végül valahol a végén célba értünk azért. Esztergom, Tatabánya kimaradt, és akkor most majd megyünk az évváró túra futamra, Vácra.

Donát:

Mi Egerben indultunk, ahol a 3. gyors céljában lefogazott a difink, ott a 3. helyről estünk ki. Aztán Ózd nekünk kimaradt, navigátor híján. Salgón megint csak a 3-as gyorsan eltört a féltengelyünk, ahol a Lada Kupa 2. helyén álltunk. És eddig ennyi. Konkrétan öt gyorsaságit tudtam idén még csak menni. Pontot sem szereztünk. Hétfvégén megyünk Vácra, és bízunk a legjobbakban.

A rali-túra 6. egyben utolsó futamára hogyan készültetek, és jelenleg hogy állnak a Zsigulik, és milyen eredménnyel elégednétek meg?

Dani:

Tegnap fel akartuk rakni a karbit, csak az egyik tömítőgyűrű leesett, és ha hiszed, ha nem három órán át kerestük. Kipakoltuk a műhelyt, de nyoma veszett. Szóval ilyen apróságokkal szórakozunk még mindig. De ha végre egyben lesz, akkor még jönnek a beállítások, meg ilyen finomságok. Reméljük, hogy pénteken este azért már nem a csápon állnának az autók. Nagyon szeretnénk egy nagyon jó versenyt menni, és persze elől végezni. A dobogónak meg hát ki ne örülne?!

Donát:

Van azért még mit csinálni. Annak ellenére, hogy nem szeretjük, hogy minden az utolsó percben készül el, valamiért mindig így történik. Mivel idén még egy versenyt sem tudtunk befejezni, azzal is megelégszünk, ha a kocsival minden klappol majd és célba is érünk. Nem vagyunk kishitűek csak igazából az idei évnek számunkra már nincs tétje. Ez viszont nem jelenti azt, hogy nem küzdünk, úgy ahogy azt kell.

Most szeptember 21-22-én a Vác Rallyn minden erőttökkel szurkoljatok a Fábíán fivéreknek. Cserébe, garantálhatom látványt is kaptok majd bőven.

Szöveg: Tiba Anita

Fotó: ladaracing.hu